

Sygn. akt. II Kp 400/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie Emila Wojtyry

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i inne

na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 330 § 1 k.p.k.

postanowił :

uwzględnić zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonej A. C. z dnia 9 września 2015r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia 1 września 2015r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 września 2015r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie zatwierdził sporządzone przez funkcjonariusza KP w B. postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie:

1. wielokrotnego skopiowania w okresie od czerwca 2014r. do listopada 2014r. wzorów stworzonych i produkowanych przez A. K. w postaci pomocy dydaktycznych dla przedszkoli i wprowadzenie ich do obrotu na terenie całego kraju, przy jednoczesnym wprowadzeniu odbiorców w błąd, co do tożsamości ich producenta, na szkodę A. C., tj. o czyn z art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;

2. rozpowszechniania bez uprawnienia w okresie od sierpnia 2014r. do 21 listopada 2014r. pomocy dydaktycznych dla przedszkoli, poprzez wprowadzenie skopiowanych produktów do obrotu i oferowanie ich wielu odbiorcom, na szkodę A. C., tj. o czyn z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie praw autorskich i pokrewnych w zw. z art. 291 § 1 k.k.

Jako podstawę faktyczną umorzenia przyjęto brak znamion czynu zabronionego w zachowaniu sprawcy (sprawców), a jako podstawę prawną – art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Zaskarżone postanowienie nie posiada uzasadnienia.

Skarżący zarzucił powyższemu postanowieniu rażącą obrazę prawa materialnego, tj. art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie praw autorskich i pokrewnych, polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że ujawnione w postępowaniu fakty i okoliczności charakteryzują się brakiem znamion czynu zabronionego. Nadto skarżący zarzucił obrazę prawa procesowego wobec zaniechania przeprowadzenia konfrontacji w celu wyjaśnienia sprzeczności, braku opinii biegłego celem stwierdzenia okoliczności istotnych, a wymagających wiedzy specjalnej, zaniechania zabezpieczenia dowodów rzeczowych, a także, wskazując na art. 297

§ 1 k.p.k. – i poprzestając na ogólnikowym stwierdzeniu – „przeprowadzeniu przedmiotowego postępowania wbrew zasadom w tym przepisie wyrażonym.

Pełnomocnik podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie przekazując przedmiotowe zażalenie w raz z aktami sprawy 1 Ds. (...), wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zdaniem Sądu zażalenie pełnomocnika zasługuje w pełni na uwzględnienie.

Ani z decyzji o umorzeniu dochodzenia, ani z pisma Prokuratury przekazującego sprawę Sądowi nie wynika, jakie okoliczności zadecydowały o braku znamion czynu zabronionego w zachowaniu sprawcy czynów będących przedmiotem postępowania przygotowawczego. Jeśli zawiadamiający podnosi okoliczności wskazujące na uzasadnione podejrzenie popełnienia przez A. L. czynu zabronionego, a mianowicie przedstawia oryginalne zdjęcia produktów firmy (...) i zdjęcia skopiowanych, a następnie sprzedanych różnym placówkom dydaktycznym niemal identycznych produktów (różniących się jedynie kolorystyką lub nieistotnym dodatkiem, albo jego brakiem), to trudno wyjaśnić, dlaczego mimo spełnienia elementarnych znamion występku opisanego w art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji („kto ...kopiuje zewnętrzna postać produktu lub tak skopiowany wprowadza do obrotu...”), uznaje się, że w zachowaniu sprawcy organy ścigania stwierdzają brak tych znamion. Oczywiście warunkiem uznania sprawstwa w zakresie tego przestępstwa jest stwierdzenie w zachowaniu osoby (lub osób) innych niezbędnych okoliczności, potwierdzających wystąpienie wszystkich znamion podmiotowych i przedmiotowych. W niniejszej sprawie do tych okoliczności należy stwierdzenie, czy mamy do czynienia z tzw. „naśladownictwem w ogólności”, czy też „naśladownictwem niewolniczym”, a więc ścisłym, bowiem naśladownictwo produktów, co do zasady, jest dozwolone. Wiąże się to z podstawową zasadą wolności przemysłowej, że każdy produkt, który nie jest chroniony (a tak jest w przypadku produktów pokrzywdzonej A. C.), w interesie ogółu może być naśladowany, rozwijany i ulepszany. Zakaz naśladownictwa nie służy podtrzymywaniu wyłączności działania przedsiębiorcy, który pierwszy wprowadził produkt do obrotu, ale z drugiej strony ma za zadanie chronić jego renomę i przeciwdziałać jej wykorzystywaniu. Przenosząc powyższą konstatację na grunt niniejszej sprawy, należy ustalić w drodze przesłuchania A. i W. C., które konkretnie produkty zostały skopiowane i wprowadzone, poprzez sprzedaż w placówkach dydaktycznych oraz w jakiej ilości, a w konsekwencji – o jakiej łącznej wartości, bowiem ma to znaczenie dla stwierdzenia, czy na skutek wprowadzenia do obrotu skopiowanych produktów sprawczyni (sprawcy) wyrządzili pokrzywdzonej poważną szkodę, co również należy do znamion występku opisanego w art. 24 wyżej określonej ustawy. Brak ustalenia, co do wysokości tej szkody nie daje podstaw do uznania braku znamion czynu zabronionego, a jedynie przyjęcie braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia (w przeciwieństwie do czynu opisanego w pkt. 2., którego umorzenie – nie przesądzając jednak tego na obecnym etapie postępowania, przed zebraniem pełnego materiału dowodowego - wobec braku znamion czynu zabronionego wydaje się nie budzić nawet sprzeciwu skarżącego, który w swoim zażaleniu nie podniósł zarzutów w tej mierze).

Znajduje, zdaniem Sądu, potwierdzenie fakt, że A. L. miała możliwość skopiowania wzorów produktów, które po zarejestrowaniu swojej firmy produkowała i za pośrednictwem swojego męża, przy wykorzystaniu dotychczasowych odbiorców towarów firmy (...), wprowadzała do obrotu. Wynika to jednoznacznie z dotychczas zebranego materiału, a w szczególności zeznań T. C., która stwierdziła, że D. L. zgłosił się do jej placówki z propozycją dostawy produktów firmy (...). Podobnie zeznała świadek B. T., stwierdzając, że od 6 lat kupowała zabawki od firmy, której właścicielem jest W. C..

Bez znaczenia, w ocenie Sądu, pozostaje fakt, że przy tworzeniu wzorów dużą rolę odgrywały zatrudnione w firmie (...) pracownice, bowiem świadczyły one pracę w ramach zatrudnienia, chyba, że opracowanie wzoru było im zlecane w ramach dodatkowej umowy o dzieło, co należy ustalić.

Jeżeli D. i A. L. stwierdzają, że A. C. przy produkcji swoich zabawek korzystała ze wzorów ogólnodostępnych w Internecie, to należy ich wezwać do wskazania tych stron i ustalenia, czy jest to podobieństwo identyczne, czy też tylko funkcjonalne. W razie wątpliwości, czy produkty A. C. były efektem naśladownictwa niewolniczego, czyli ścisłego, a

także, czy na podobnej zasadzie wykonywała swoje produkty A. L., niezbędne może okazać się dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu prawa autorskiego i praw pokrewnych.

Sąd podziela stanowisko skarżącego, że wobec istotnych sprzeczności w zeznaniach W. i A. C. oraz D. i A. L., niezbędna jest konfrontacja pomiędzy nimi. Natomiast od kwestia zabezpieczenia dowodów rzeczowych uzależniona jest od ich istnienia po uprzednim wskazaniu przez pokrzywdzoną.

Z pewnością przed podjęciem powyższych czynności niezbędne jest także wezwanie pokrzywdzonej do złożenia konkretnych wniosków dowodowych, a w ich braku należy wykonać czynności wyżej wskazane.

Sąd nie przesądza na obecnym etapie postępowania o przedstawieniu zarzutów A. L. (i jej mężowi, bowiem z zebranego materiału wynika, że obydwójce działali wspólnie i w porozumieniu) i sporządzeniu aktu oskarżenia w niniejszej sprawie. Dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego o wyżej wskazane czynności możliwa będzie jego prawidłowa ocena.

Mając powyższe na uwadze należało postanowić jak na wstępie.

(...)

(...)